

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **M. M.**, zastoupené Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou se sídlem v Brně, Příkop 8, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem v Praze, Olšanská 2, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 1. 2015, č. j. CPR-19505-2/ČJ-2014-930310-V234, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 8. 2016, č. j. 32 A 13/2015 - 17,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Včas podanou kasační stížností brojí žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti v záhlaví specifikovaném rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „napadený rozsudek“), kterým byla zamítnuta žaloba, jíž se domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 19. 1. 2015 vydaného pod č. j. CPR-19505-2/ČJ-2014-930310-V234 (dále jen „rozhodnutí žalované“), jímž bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 21. 10. 2014, č. j. KRPB-100359-18/ČJ-2014-060022-SV (dále jen „rozhodnutí prvostupňového správního orgánu“) kterým bylo stěžovatelce uloženo správní vyhoštění z území České republiky na dobu jednoho roku. S blanketní kasační stížností byla spojena žádost o přiznání odkladného účinku, která je odůvodněna následovně.

[2] Stěžovatelka pobývá na území České republiky společně se svým přítelem od dubna 2015 ve společné domácnosti v B., ul. M. 5. S ohledem na skutečnost, že je rodinným příslušníkem občana České republiky, podala u Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, dne 20. 5. 2015 žádost o povolení k přechodnému pobytu. Tato žádost již byla pravomocně zamítnuta z důvodu nesplnění podmínky uvedené v § 87b odst. 1 ve spojení s § 15a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a to v záhlaví specifikovaným rozhodnutím žalované. Stěžovatelka ovšem s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, a proto je předmětem soudního přezkumu u Krajského soudu v Brně vedeného pod sp. zn. 30 A 48/2016.

[3] Rozhodnutí o správním vyhoštění vnímá stěžovatelka jako rozhodnutí zasahující do jejího práva na rodinný a soukromý život, neboť se svým partnerem žije a plánují společnou budoucnost.

[4] S ohledem na výše uvedené, že svůj budoucí život spojuje s Českou republikou a okamžité vycestování by pro ni znamenal citelný zásah, stěžovatelka požádala Nejvyšší správní soud, aby přiznal její kasační stížnosti odkladný účinek.

[5] Žalovaná ve vyjádření k žádosti o odkladný účinek kasační stížnosti odkázala na § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť skutečnost, že stěžovatelka sdílí domácnost s občanem České republiky, je uvedena až v kasační stížnosti. Ve správním i soudním řízení to dosud neuváděla, ač mohla, a odmítala o svém soukromém a rodinném životě vypovídat.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a po zvážení všech důvodů a skutečností přednesených stěžovatelkou dospěl k závěru, že jsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.

[7] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) *„kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.“*

[8] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *„soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“*

[9] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako *dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení* před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 – 38).

[10] Soud upozorňuje, že institut odkladného účinku je primárně spjat s žalobou jakožto nástrojem ochrany veřejných subjektivních práv adresáta veřejnoprávního působení. Odkladný účinek bude zpravidla přiznáván na návrh osoby, která se domáhá ochrany svých veřejných subjektivních práv v postavení žalobce proti správnímu orgánu v postavení žalovaného. Dále je nutno podotknout, že sama kasační stížnost je opravným prostředkem mimořádným, neboť směřuje proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Přiznání odkladného účinku pravomocného rozhodnutí je třeba připustit pouze tehdy, jestliže nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí soudů, a musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce opsal slovy o nepoměrně větší újmě.

[11] V nyní projednávaném případě stěžovatelka zdůvodnila svou žádost zásahem do práva na soukromý a rodinný život, ke kterému by nepřiznáním odkladného účinku nepochybně došlo.

pokračování

Stěžovatelka uvedla, že žije se svým partnerem a plánují společnou budoucnost. Ačkoliv žalovaná namítala, že tato skutečnost nevyšla najevo v průběhu správního řízení nebo řízení před soudem, důvody pro přiznání odkladného účinku posuzuje kasační soud k okamžiku žádosti. Z žádosti o přiznání odkladného účinku vyplývá, že žije s přítelem ve společné domácnosti v B., ul. M. 5, až od dubna 2015. Posouzení, jestli takový vztah trval v době rozhodování žalované, bude, spolu s ostatními rozhodnými otázkami, předmětem rozhodování o kasační stížnosti samotné.

[12] Nejvyšší správní soud proto podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. odkladný účinek kasační stížnosti přiznal. Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 8. 2016, č. j. 32 A 13/2015 - 17, rozhodnutí žalované ze dne 19. 1. 2015, č. j. CPR-19505-2/ČJ-2014-930310-V234, i rozhodnutí prvostupňového správního orgánu ze dne 21. 10. 2014, č. j. KRPB-100359-18/ČJ-2014-060022-SV. Soud však připomíná, že může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud dodává, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy, proto z něj nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. října 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publikováno pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. října 2016

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu